

Το Μνημόνιο ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ

Τα παρακάτω μου τα είπε και στη συνέχεια τα έγραψε ο καλός μου φίλος και συνάδελφος Κωστής Πλάντζος. Άνευ άλλου σχολίου.

«Το ακόλουθο περιστατικό είναι πραγματικό και δεν είναι μοναδικό. Είναι η εικόνα που θα αντίκριζε ο κύριος Γιάννης Στουρνάρας ή ο κύριος Άδωνις Γεωργιάδης αν έβγαιναν από τα γραφεία τους και περνούσαν μία εβδομάδα στον 4ο όροφο της Νευρολογικής Κλινικής του νοσοκομείου Ευαγγελισμός για να ακούσουν τις φωνές απόγνωσης ασθενών και συγγενών ανθρώπων άπορων και ανασφάλιστων που περιέπεσαν σε έσχατη ανάγκη, αλλά αντιμετωπίζονται σαν "οφειλέτες" της εφορίας ή "έχοντες και κατέχοντες" μεγαλοκαρχαρίες από τους οποίους θα λύσουν το οικονομικό πρόβλημα του Δημοσίου.

«Τύχη κακή υποχρέωσε εμένα όμως να ζήσω τις καταστάσεις αυτές για να βρεθώ δίπλα σε έναν αγαπημένο φίλο μου που ζει χωρίς συγγενείς. Για να διαπιστώσω από ανθρώπους που μεταφέρονται σαν ανθρώπινα ράκη στα νοσοκομεία ότι οι κρατικές Αρχές και η διεύθυνση οικονομικού των κλινικών τούς ζητούν προκαταβολές που δεν έχουν ή σπίτια για να "εγγυηθούν" πως θα πληρωθούν τα νοσήλια, με μοναδικό σκοπό να διασφαλίσουν την "οφειλή" προς το Δημόσιο! Εφόσον το "χρέος" της νοσηλείας μείνει απλήρωτο, θα βεβαιωθεί στην εφορία με σκοπό να εισπραχθεί από την εφορία σαν να ήταν φόρος ή χάρατσι και όχι κοινωνική υποχρέωση της Πολιτείας!

«Αν και οι γιατροί και το νοσηλευτικό προσωπικό προσπαθούν να κάνουν το καθήκον τους υπό αντίξοες συνθήκες, πάνω από τα κεφάλια τους επικρέμαται η "απειλή" του Λογιστηρίου του νοσοκομείου που, εφαρμόζοντας κι αυτό τις μνημονιακές εντολές των αρμόδιων υπουργείων, ζητά από τους ανασφάλιστους συμπολίτες μας να παράσχουν εγγυήσεις ή να δώσουν και προκαταβολές για να καλύψουν τα έξοδα νοσηλείας τους. Αναζητούν τους συγγενείς (αν έχουν) για να βεβαιώσουν σε εκείνους τα νοσήλια, ρωτούν αν ο ασθενής έχει χρέη στο κράτος ή σε τράπεζες (για να πάρουν σειρά να πληρωθούν) και δεν κρύβουν τη χαρά τους όταν

ακούνε πως ο άπορος έχει και ένα σπίτι για να μένει, θεωρώντας πως έτσι εξασφαλίζουν τις εισπράξεις του νοσοκομείου!

«Στην περίπτωσή μου "έτριβαν τα χέρια τους" οι υπηρέσιες όταν έμαθαν πως "δεν χρωστά τίποτα" σε Δημόσιο και τράπεζες και πως έχει και ένα σπίτι που δηλώνεται στο Ε9. Μου είπαν ότι "είναι τυχερός γιατί έχει διασφαλίσεις" για να εξακολουθήσει να νοσηλεύεται, χωρίς να τους νοιάζει τι θα γίνει αν ζήσει αλλά του πάρουν το σπίτι ή αν δεν φτάνει και αυτό ακόμα για να ξεχρεώσει.

«Σε... "καλύτερη τύχη" βρίσκονται ίσως όμως όσοι δεν έχουν καν ασφάλιση, συγγενείς και σπίτι, αφού εκ προοιμίου δεν μπορεί να αρπάξει τίποτα από αυτούς το κράτος. Κάποιοι, μάλιστα, με χρόνια προβλήματα υγείας φρόντισαν να "ξεφορτωθούν" δωρίζοντας τα σπίτια τους, με μόνο αντάλλαγμα να φιλοξενούνται όσο ζουν, ώστε να μπαίνουν γαίνονται για νοσηλεία χωρίς το φόβο της κατάσχεσης - πριν τουλάχιστον το απαγορεύσουν κι αυτό κυβέρνηση και τρόικα.

«Στην περίπτωσή μου, την οποία δεν γνωρίζουν οι κύριοι Στουρνάρας και Γεωργιάδης, ο φίλος μου, παρότι άπορος και ανασφάλιστος, είχε βρει τρόπο να ζει σχετικά αξιοπρεπώς από αποταμιεύσεις μιας ζωής, για τις οποίες είχε φορολογηθεί πλήρως στο παρελθόν. Σαν δόγμα του είχε πως δεν έχει σημασία πόσα βγάξεις, αλλά... με πόσα "τη βγάξεις". Δεν είχε αυτοκίνητο, δεν είχε λεφτά για εξόδους, πλήρωνε μόνο τα πάγια έξοδα για φως, νερό, τηλέφωνο και το φαγητό του. Έχει και μια "τρύπα" για να ζει στην Ομόνοια, από κληρονομιά για την οποία πλήρωσε και πάλι φόρους. Στη ζωή του ολόκληρη δεν επιβάρυνε ποτέ το κράτος: δεν έχει λάβει ούτε ευρώ σαν επίδομα ή οικονομική παροχή, δεν έχει μπει ποτέ σε νοσοκομείο, δεν πάει ποτέ σε γιατρό και δεν έχει γράψει φάρμακα, ούτε καν συνταγή για ασπιρίνη.

«Αντιθέτως, ζώντας στην Ομόνοια, ο καλός μου φίλος βίωνε καθημερινά εδώ και δεκαετίες την πλήρη απαξίωση της ανθρώπινης ζωής, καθώς ζει στην πιο υποβαθμισμένη περιοχή της Ελλάδας, τριγυρισμένος από κινδύνους από τους οποίους ποτέ η Ελληνική Πολιτεία δεν τον προστατέψα,

αφού βάσει σχεδίου έχει μετατρέψει την περιοχή σε γκέτο και "πεδίο μάχης" συμμοριών, μεταναστών, αναρχικών, φασιστών και κάθε κακοποιού στοιχείου.

«Ο "κεραυνός" έπεσε όμως πάνω του την περασμένη εβδομάδα. Ξημερώματα Τρίτης έπαθε σοβαρό εγκεφαλικό. Κάποιοι διερχόμενοι τον είδαν και τον μάζεψαν όταν έπεσε στο δρόμο, τον πήγαν στο νοσοκομείο και ενδιαφέρθηκαν να με ειδοποιήσουν ως φίλο του, αφού συγγενείς δεν έχει. Πρόθυμα προσφέρθηκαν και να του παρασταθούν στη νοσηλεία του. Αλλά και άνθρωποι άγνωστοι σε αυτόν (κυρίως συγγενείς ασθενών που αντιμετωπίζουν με θαυμαστή δύναμη τη σκληρή δοκιμασία) τον περιέβαλαν με απέραντη αγάπη στο νοσοκομείο. Η ανθρωπιά περίσσεψε, αλλά αυτό δεν ήταν αρκετό.

«Οι γιατροί είπαν ότι δύσκολα θα ζήσει ή, αν βγει ποτέ, μπορεί να έχει μόνιμη αναπηρία, να χρειαστεί φυσικοθεραπείες, αποκατάσταση, φάρμακα κ.λπ. Δεν θα είναι πια "ανεξάρτητος". Ωστόσο, απαγόρευσαν αυστηρά τις συγκινήσεις σχετικά με την κατάστασή του. Δυστυχώς ο φίλος μου ένωθε από την πρώτη στιγμή άβολα που βρέθηκε στο "ναό του εμπορίου", δηλαδή σε νοσοκομείο. Και δικαιώθηκε απόλυτα σε αυτό, όταν άκουσε από άλλους άπορους ανασφάλιστους στο θάλαμο ότι έπρεπε να φύγουν γιατί "πίνουν χώρο" και δεν έχουν λεφτά ή σπίτι να πληρωθούν. Ήταν το δεύτερο "εγκεφαλικό" για το φίλο μου που, έχοντας επικοινωνία με το περιβάλλον, σκέφτηκε και μου είπε: "Δηλαδή εμένα θα μου πάρουν το σπίτι; Αυτό το σπίτι είναι "χτισμένο" με τα κόκκαλα του αδελφού μου και της μανούλας μου, τώρα θα τους το χρωστάω;" χωρίς να μπορεί να κρύψει τη συγκίνηση και τον τρόμο για το μέλλον που τον περιμένει.

«Κι αυτά σε μόλις 72 ώρες μέσα στο νοσοκομείο, με το "λογαριασμό" να ανεβαίνει έως και 300 ευρώ την ημέρα για το νοσοκομείο, ενώ σύντομα θα απαιτηθούν και φυσικοθεραπείες, εκτός από τις αποκλειστικές νοσοκόμες που χρεώνουν 78 ευρώ τη βραδιά (το πιο "κλειστό" ίσως από τα κλειστά επαγγέλματα, αφού απαγορεύεται "διά ροπάλου" η ελεύθερη επιλογή νοσοκόμας, η απευθείας συνεννόηση για λεφτά και ωράρια κ.λπ.)! Ευτυχώς που το Μνημόνιο έβαλε τάξη στη ζωή μας. Και στο θάνατό μας».

Για την αντιγραφή

ΣΤΡΥΦΩΝ